

[Gert Petersen.]

gere, men ville ikke have afværget konflikten, og det samme gælder en lang, lang række andre konflikter.

Dernæst spørger jeg mig selv: hvorfor skal vi nu her i Danmark til at lave et nyt internationalt råd, som skal være et undersøgende organ, når vi har et fortrinligt organ i Sverige, nemlig SIPRI, som hr. K. Helveg Petersen også nævner i sin fremsættelse? Jeg synes, at det er langt fornuftigere at prøve på at lave noget på nordisk basis, altså styrke SIPRI i stedet for selv at kaste sig ud i noget, hvorved man kan få en konkurrence, som ikke kan være særlig fornuftig. Det vil være bedre at lægge kræfterne sammen, og SIPRI udøver netop en række af de opgaver, som nævnes i bemærkningerne, især dette med at finde kendsgerninger, gennemanalysere situationer osv.

Det fører mig så frem til min sidste indvending mod denne tanke: om dette med fact-finding, som det hedder på dansk nu til dags, vil jeg nok sige, at De Forenede Nationer har forsøgt at gennemføre fact-finding på en række områder i Sydafrika, de portugisiske besiddelser i Afrika, det indiske subkontinent, Mellemøsten osv. Jeg tvivler meget på, at et organ som dette her kan erstatte de muligheder, FN har for at gennemføre sådanne fact-finding opgaver.

Hvad det internationale råd angår, er jeg altså meget skeptisk for ikke at sige afvisende. Hvad angår nødvendigheden af at bruge flere midler herhjemme på danske sikkerhedspolitiske initiativer og forskning, især i forlængelse af Seidenfadenudvalget, er jeg meget positiv. Jeg regner med, at vi under udvalgsbehandlingen får belyst problemerne noget mere.

Ordføreren for forslagsstillerne (K. Helveg Petersen): Jeg vil gerne takke ministeren for den positive modtagelse, forslaget har fået. Takken skal også udstrækkes til hr. Auken, og i det omfang, det er muligt, må jeg brede takken ud sporadisk til de andre deltagere i debatten, som har givet medhold med hensyn til det idémæssige sigte, og som for så vidt har lagt op til nu at prøve på, om de ikke kan få det idémæssige, som de altså godt kan acceptere, til at gå sammen med nogle praktiske indrømmelser af, at noget må der ske. Så kan det være, at vi når frem

til en lidt anden konklusion end den, som jeg efter det, der her er sagt, må drage.

Jeg skal gøre nogle bemærkninger om enkelte af de punkter, der er nævnt, men jeg er klar over, at hovedopgaven nu må være den i udvalget at se på de ret så komplicerede ting, der er nævnt. Der er ikke her tid til at komme ind på dem alle sammen.

Ministeren sagde, at han ikke var sikker på, at det var uvidenhed, der altid var afgørende. Nej, det er jeg enig i, naturligvis er det ikke det; der spiller mange andre ting ind. Hr. Gert Petersen var inde på det, da han talte om holdninger. Det emotionelle spiller stærkt ind på dette område. Men det, der i hvert fald kan fremdrages, er den informationskløft, som mange, mange forskere siger der er, og som politikere også må erkende der er. Vi må jo erkende, at vi ikke ved så forfærdelig meget om konflikterne, deres oprindelse og de forudsætninger, der knytter sig til dem.

Jeg synes ikke, vi her over for hinanden kan skjule den kendsgerning, at med den enorme mængde problemer, der er på kloden, må det være begrænset, hvad vi kan tage stilling til på basis af det materiale, vi får, for vi får jo ikke i folketinget meget materiale om, hvad der er i gang. Prøv engang at sammenligne det med de mange betænkninger, vi får om nationale spørgsmål — vi får en eller flere hver eneste dag, og der er ikke det spørgsmål, vi ikke får kulegravet. Når det drejer sig om internationale ting, er det anderledes sparsomt. Det gælder dette parlament, og det gælder andre parlamenter. Der er en informationskløft, og vi kan ikke være tjent med, at vi rundt omkring på kloden hver løber med vor version af sandheden, hvis der er muligheder for at reparere på tilstanden.

Det centrale i hele denne sag er, at vi må have en bedre belysning af, hvad der udvikler sig på kloden. Her kommer så det til, der kobler sig ind på dette spørgsmål om informationskløften, nemlig et internationalt råd. Lad mig sige her, at der findes ikke én institution på kloden, der vil være indrettet, som dette forslag forudsætter. Man kan sige, at forslaget ikke skal gennemføres, at man ikke vil medvirke til det. Men man kan ikke sige det med udgangspunkt i, at der findes noget tilsvarende.

Ideen er jo netop den — og dermed står